Td 045_02

Κάτω στην άσπρη πέτρα στ’ αρμυρά νερά
σκοτώσανε το Γιάννη τον μοναχογιό
τρεις Τούρκοι τον σκοτώσαν Ρωμιοί τον θάψανε
και τρεις γιαννιτσοπούλες κείνες τον κλάψανε.
Αν είχες Γιάννη μάνα αν είχες κι αδελφή
αν είχες και γυναίκα θάλα ’ρθει να σου ιδεί.
Γυρίζω πέρα βλέπω μια αντάρα μια βροχή
βλέπω τι Γιάνν’ τη μάνα τι Γιάνν’ την αδελφή
τι Γιάννη η γυναίκα να έρχεται αφριστή
το ’να κρατά στο χέρι τ’ άλλο στην αγκαλιά
και τρίτο κατα…
-σταματάει απότομα-